

Veckans växt v. 35 2006

Vitklöver (*Trifolium repens* L.)

I Sverige använder vi huvudsakligen tre olika klöverarter för vallodling i jordbruket: rödklöver, alsikeklöver och vitklöver. Av dessa är vitklövern allra bäst lämpad för betesvallar eftersom den är lågväxande och med sina revor får ett krypande och täckande växtsätt. Linnés artnamn - *repens* - betyder ju också krypande. Vitklövern förekommer ofta som inkomling i gräsfröblandningar och kan ibland bli rätt dominerande i anlagda gräsmattor. Om man tycker att det är ett problem får ju var och en bedöma.

Blomfärgen är oftast vit eller möjligen svagt vaniljgul, och blommorna kommer på långa skaft som skjuter upp från markplanet. När vitklövern blommar kan det dofta lång väg, och den är då flitigt besökt av bin och humlor.

Skadegörarna är normalt inte så allvarliga utan består mest av pyttesmå skalbaggar, klöverspetsvivlar (släktet *Apion*), som gnager på bladen och lägger ägg i blomhuvudena. Vid kraftigare angrepp kan förstas förlusten av frö blir rätt stor.

Den lite grusiga bilden här intill är tagen av Nordiska Genbanken och visar forskaren Áslaug Helgadóttir i arbete med olika vitklöverkloner på Island.

Text och foto: Programmet för odlad mångfald